

Visszatérés az északi partra

Vonatok szinte már nem is járnak erre.
A sínek párhuzamosát kikezdte a rozsda,
a talpfát belepte a gaz.

Nézed az összezsugorodott tavat.

Volt idő, amikor a part
közelében derékig ért a víz.
Gyerekkorodban szinte nyakig.

Az emlékezet mélytartományából
illatok úsznak elő:
fokhagyma, lángos, hekk.

Behunyod a szemed,
nyelsz egy nagyot.

A hínártól mindig is irtóztál,
és a kövek közül előbukkanó
sikló látványa még most,
évtizedekkel később is kísért.

De jó volt elnyúlni a nyárfák alatt,
olvasni egy regényt, nézni,
ahogy jönnek-mennek
a lábak, a mellek, a hasak.

Még nem féltél a napsugárzástól.

Résnyire nyitott szemhéjak mögül
észrevétlenül lested a monokiniző
lányokat, figyelted, egyik délutánról
a másikra hogyan barnul a bőr.

A nyaralón még időben túladtatok,
de apád horgászfelszerelése nem kellett
senkinek.

A tóban régóta nem él már meg
se a compó, se a balin, se a keszeg.

Nincs élőlény, ami az elsavasodott
víztömegben otthonra lelne.

Képzeted hullámain vitorlások
araszolnak a tihanyi kikötő felé.

A fiadra gondolsz.
Úgy nőtt fel, hogy nem látta a mólót,
nem utazott komppal,
és csak elbeszélésekből
ismeri a vízibiciklit.

Neki semmit sem jelent az északi part.

Hazafelé menet még sokáig hallod,
ahogy az elnéptelenedett strand bódéi
között őrzöngve táncol a homokvihar.

Melyik évtized

Ha megkérdeznéd, hogy is voltunk akkor rég,
nem jutna eszembe semmi sem.
Vagyis eszembe jutna, persze,
néhány felhólyagosodott emlék.

Szülőváros, Rádapart, sötétszürke délután.
Nyárfavirágzás, egy buszmegálló, hóesés.

Olykor, ha megébredek, nem tudom,
melyik évtized vesz körül.

Kimondod a nevem, felnevetsz,
aztán már itt se vagy.

Akár a riadt gázlomadarak
a befagyott ártér felett,
úgy repülsz,
úgy suhansz.

Állok a hajnali derengésben,
nézem a távolodó gémekeket.

Átrobognak rajtam félbemaradt,
kattogó álmaink.

Hány évbe telt, mire megértettem:
valóban így kellett lennie!

Biarritz, napsütés, óceánpart.

Ültem egy kőfalon,
és a világítótornyot néztem.
A fehérre meszelt falat,
a tükröződést a vízen,
az égen szikrázó sirályokat.

Egy lélegzetvételnyi idő alatt tűnt el mindaz,
amiről azt hittem, ha nincs már,
akkor semmi sem marad.

Talán azóta látom megint a színeket,
és nevetek én is,
ha a szomszéd lakásban valaki felnevet.

Boldog vagy.
Másik élet, másik szerelem.
Tényleg hasonlít rád a fiad.

Ha megkérdeznéd, hogy vagyok,
nem jutna eszembe semmi sem.

Csak hogy milyen gyorsan eltelnek
az évszakok, egymásra rakódnak,
akár a mélyben a kőzetrétegek.

Maguk alá préselik mindazt, ami elmúlt.
A szülővárost, megannyi sötétszürke délutánt,
és az ártérből távozó gémekeket.

Éjszakai járat

Egy busz elindul egy térről.

Otthon alszol, nem is sejtéd,
hogy rád és a nagy kékségre gondolok.

*Hol van a tenger és hol vannak
a gömbölyűre mosott, pasztell kavicsok?
Hol a hínármező, a borotvakagyló
és a szénfekete homok?*

Ennyi merül fel, és nem több:
hogyan lesz ebből valaha is élet?

Álmodban eszedbe jutok.

*Van egy város, ahol nincs idő,
és ahol jó ideje már én sem vagyok.
A kertvégi fészerbe zárva nyöszörögnek
egy majdnem elfeledett
gyerekkor hétköznapjai.*

Nem áll meg sehol,
kérelhetetlenül visz haza
az éjszakai.

Ahogy elmegyek előttük,
a grafitzürke kapualjak
lemondón összenéznek
és megbocsájtanak.

Mielőtt melléd fekszem,
az előszoba sötétjéből
perceken át hallgatom,
hogyan szuszogsz
egy közömbös álom
pokróca alatt.

Vihar előtt

A reggeli illata betölti a teret.
Az ablak mellett ülök, innen
a szoba minden pontja belátható.

Fekszel az ágyon. Fejed alatt a karod.
Akár egy barokk festmény: a fény
csak arcod egyik felét világítja meg.

Elnyújtott vasárnap délelőtt.

Az ablak melletti fotelból látni
a szemközti házak tetejét.
Lassan fölénk kúsznak sötétszürke fellegek.

Fekszel az ágyon. Karod alatt a fejed.
Nem mondhatom el, mennyire rettegek.

Mi lesz, ha nincs már,
mi visszatartsa az önkényt?

Mi lesz velünk,
ha elszabadul és tombolni kezd?

Bende Tamás 1990-ben született Győrben, Budapesten él. Költő, az Ambroozia folyóirat szerkesztője. Legutóbbi kötete: *Horzsolás* (versek, 2016).